

веднага ставам болен аз.

ЕЛЕНА. -

А аз,

когато те не видя ставам болна.

ДЕМЕТРИЙ. -

Ти своята чистота излагаш,

като дохождаш тук сама

и се оставяш във ръцете

на тоя, който те не люби,

ти доверяваш на нощта,

на нейния незнаен случай -

и на пустинните места,

на техните съвети грешни

съкровището скъпоценно

на твоята девствена мечта.

ЕЛЕНА. -

Защита ми е добродетелта

на твоето сърце. За мене няма нощ,

когато виждам твоето лице. 7.

ДЕМЕТРИЙ. -

От тебе ще избягам, ще се скрия

сред напрастите сам, ще те оставя

на милостта на зверовете дивни.

ЕЛЕНА. -

В най-дивните тупти сърце, което

не е като сърцето на Деметрий.

ДЕМЕТРИЙ. -

Не искам да те слушам - престани!

И тръгнеш ли след мене, знай, че тук -

в гората, ще ти сторя зло.

ЕЛЕНА. -

Уви,

сред храма, сред града, в полето

навсякъде ми правиш само зло!

Деметрий, засрами се! - ти обичаш

чрез мене всичките жени.

Не можем ний, като мъжете,

със пристъп да печелим любовта.